

under 800 Kr., havde i Aaret 1862 706 ‰ og i 1892 591 ‰ under 800 Kr. Godt er det ogsaa at høre, at det ikke blot er lykkedes disse Smaaborgere lige at kravle over Sultegrænsen, men at det i stadig stigende Grad lykkes dem at forbedre deres Kaar, og det navnlig i de sidste 15 Aar. Medens i 1862 og 1892 henholdsvis 73 og 82 ‰ havde mellem 1200 og 1800 Kr., var pro-mille Tallet for 1898 134 og for 1907 228. — Desforuden har der i de sidste 10 Aar været en glædelig Stigning i Antallet af Indtægter mellem 1800 og 3000 Kr., medens disses Antal før 1892 udgjorde ca. 47 ‰, udgjorde de i 1898 54 ‰ og i 1907 84 ‰.

I det hele og store er det indenfor Indtægter under 3000 Kr., at de store Bevægelser har været. Antallet af Indtægter over 3000 Kr. steg ganske vist fra 1862 til 1892 fra ca. 67 ‰ til 72 ‰, men har derefter holdt sig omtrent konstant.

Som Social-Økonom kan man selvfølgelig ikke være nogen særlig Ynder af de store Indkomster, men vi ere jo alle Mennesker og vil gerne vide, hvor der er bedst Mulighed for vore kære mandlige Slægtninge for at opnaa de høje Indtægter — da disse nu jo bevislig en Gang er til. Tabelværket kan her give gode Vink, det siger med klare Ord, lad dem blive Læger, Sagførere og Grosserere, thi

af skatteansatte Læger har:

57 ‰ over 5000 Kr.

9 ‰ over 15000 Kr.

af skatteansatte Sagførere har:

49 ‰ over 5000 Kr.

18 ‰ over 15000 Kr.

af skatteansatte Grosserere har:

52 ‰ over 5000 Kr.

24 ‰ over 15000 Kr.

Embedsvejen er heller ikke at foragte; ifl. Tabelværket har 29 ‰ af de skatteansatte Embedsmænd over 5000 Kr., men da alle Kommunalærere er opført under denne Gruppe er Tallet sikkert meget højere for de egentlige Embedsmænd.

De store Detailhandlere klare sig forholdsvis godt; 29 ‰ af dem har over 5000 Kr., af de smaa Detailhandlere derimod kun 6 ‰.

Det liberale Erhverv*) kan til Nød og

saa anbefales; her har 21 ‰ over 5000 Kr. Fabrikantvirksomheden er sikkert ogsaa indbringende. Fabrikanternes Gennemsnitsindtægt er opgivet til 9832 Kr., men et Procenttal kan ikke gives her, da Tabelværket har behandlet Haandværkere og Fabrikanter i en fælles Gruppe, og her vejer Haandværksmestrenes lave Indtægter saa meget til, at kun 10 ‰ af Gruppen har over 5000 Kr. Af Handelsmedhjælperne har kun 4 ‰ over 5000 Kr.

Indenfor Arbejderklassen er Typograferne og Smede- og Maskinarbejderne afgjort bedststillede, thi af de skatteansatte her har henholdsvis kun 27 og 47 ‰ under 1200 Kr., medens blandt Bygningshaandværkere, der staa som Nr. 3, 60 ‰ har under 1200 Kr.. rent daarligt er Skomagerfaget med 83 ‰ under 1200 Kr.

(Fortsættes).

„Kald mig ad de unge — —“.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel.)

»Nu er jeg ikke længere bange for, at Kvindesagen jo nok skal vinde Forstaaelse ud over Landet, for nu har vi de unge med«. Det var ganske uvilkaarligt mine Ord Dagen efter, at vi her paa Højskolen havde haft en meget livlig Forhandling om »Kvindens Stilling i Samfundet«. En ung Bondepige, som var Elev paa Skolen, indledede Forhandlingen, beskedent og fordringsløst, men med Sikkerhed og Varme. Og efter hende traadte mindst 20 af de unge mandlige Elever op, ikke alle lige klare i Grundsætningerne, men alligevel sikre Tilhængere. En enkelt mente at være Modstander, men hans »Nej« var et halvvejs »Ja«. — Det var fornøjeligt.

Den allerstørste Del af de unge Piger, der tilbringer Sommeren her paa Skolen, har som Regel valgt sit Standpunkt i dette Spørgsmaal, har meldt sig ind i de hjemlige Kredse af »D. K.«, er meget interesseret i at faa Sagen belyst og møder i Løbet af Sommeren op med adskillige Opfordringer til mig om at fortælle dem noget.

Jeg tror, at vi i vore Kredse rundt om bør lægge alle Kræfter ind paa at faa de unge med som Medlemmer, deres varme Begejstring for, hvad de faar kært, vil være

*) I Modsætning Haandens Arbejde.